

АБОНАМЕНТЪ

За България: год. 20 л.
5 м. 12 л.
За странство: 40 л.

Един брой 20 стот.

Телефон № 358.

ДОБРУДЖА

Орган на Централния Добруджански Народен Съвет

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

се плаща по споразумение.

Адрес:

в „ДОБРУДЖА“ — площад „Черна Джамия“ № 1.

Излиза:

сряда и събота.

Ръкописи не се връщат.

Положението в Добруджа.

Съобщение на Централния Добруджански Народен Съвет.

Ромжиският печат разгласи напоследък няколко официозни съобщения, в които се твърди, че добруджанската организация водила болшевишка пропаганда, въоръжавала чети и подготвяла въстания в Добруджа. Въ отговор на тия ромжиски твърдения Централният Добруджански съвет дължи да заяви следното:

1) Добруджанската организация е строго легална организация. Тя няма нищо общо с болшевишките организации, с болшевишките цѣли и методи за борба. Нейните цѣли сж навѣстни. Изразявайки волята на болшинството на добруджанското население, тя иска да се установи в Добруджа един демократичен конституционен режим, при който ще могат да бъдат напълно гарантирани и зачитани гражданските, политическите, културните и стопанските права и свободи на всичките народности, които живеят там. За постигането на тая цѣл добруджанската организация си служи съ средства, които не излизат вън от кръга на най-строгата законност. Тя осветлява общественото мнѣние в всички културни страни върху дѣйствиелното положение в Добруджа; събира и изнася факти и данни, които могат да послужат за справедливото разрѣшение на добруджанския въпрос; изразява и тълкува волята и политическите стрѣмижи на добруджанското население и се застъпва прѣд компетентните политически фактори за неговите права и свободи.

Покрай тия задачи, сегашният ромжиски административен режим и наложи още една — да подпомага и настанява на работа хилядите добруджански жители, които сега, вслѣствие на ромжиският административен своеволие, масово емигрират от родните си огнища. От своята дѣйност добруджанската организация изключва методите за борба чрез насилия, бунтове и въстания. Нѣщо повече, тя осжда и се оплъчва срѣщу всеки опит да се прѣдизвикат каквито и да е външния или вътрешни в Добруджа, твърдо убѣдена, че тѣ само нещастия и страдания могат да донесат на населението и да напакостят на справедливата му кауза.

2) Съобщенията за нѣкаква болшевишка опасност в Добруджа сж напълно безосновни. Никакви болшевишки агитации не сж водени; никакви въоръжени чети не сж образувани и не сж изпращани там. Ромжиският твърдения сж една интрига, прѣдизвикана да въведе в заблуждение окупационните военни власти и да оправдае прѣд тѣх своеволията, вършени от ромжиската администрация над мирните жители. Добруджанското население, съставено почти изключително от дребни и срѣдни собственици-земледѣлци, е чуждо на болшевишките разрушителни идеи. То иска само правовъ редъ, миръ, правда и свобода, за да се отдаде спокойно на своя земеделски труд. Вѣрно е само, че то негодува, протестира и се оплаква от ромжиския режим, но неговите оплаквания и протести не се дължат на външни външности и подстрѣкательства, а сж прѣдизвикани от дѣйността на ромжиската администрация, която, водена от низки шовинистични чувства, най-безскрупулно прѣслѣдва, арестува, изтезава и малтретира неромжиското население.

Вслѣствие на нейния тероръ, от 4 мѣсеца насамъ, повече от 10 хиляди добруджански жители, ромжиски поданици, сж напуснали родните си огнища и сж емигрирали в България. Само прѣз Варна до 3 април сж минали 4,259 добруджански бѣжанци, от които 2,743 българи, 805 турци, 413 турци, 282 руси, 123 евреи, 92 нѣмци, 42 ромжии, 16 албанци, 18 гагаузи, 7 ерменци, 5 гърци, 5 цигани и 1 черногорецъ.

3) Пълната истина върху дѣйствиелното положение в Добруджа може да бъде установена още сега от една безпристрастна анкета. Упованъ на високата справедливост на великите сили на Съглашенното, Централният Добруджански народен съвет най-настоятелно ги моли да изпратят незабавно една комисия от свои прѣдставители да обходи неромжиските села и градове в сѣверна и южна Добруджа, да изслуша оплакванията и исканията на населението, да прѣвърши дѣйността на администрацията и да изслѣдва причините за емиграцията на добруджанските жители. Съветътъ смѣе да заяви още от сега, че резултатътъ от една подобна анкета не само че ще опровергават напълно ромжиският твърдения, но ще съставят и един тежък обвинителен акт срѣщу сегашния ромжиски режим в Добруджа.

Подпрѣдседател: Людскановъ.

Главен секретар: Борлаковъ.

Тѣ сж пакъ сжщитѣ.

Ромжиският в „Виенторулъ“ пише, че в Кюстенджа е билъ арестуванъ маджарския графъ Стефанъ Порчеа, които ималъ мисия да влѣзъ въ сношение съ добруджанци за подготвяне на една революция в Добруджа. Страхътъ на ромжият от революция в Добруджа се вижда и от писмото, което помѣстихме в миналия брой на вѣстника си отъ Добричъ, в което се описваше една тревога на ромжиски власти, по поводъ мнимото появяване на българска болшевишка

чета на границата. За психологическото състояние на духовете в Ромжия е характерно и това, че цѣлят ромжиски печат става отзивъ на тия алармистични слухове.

Отъ дѣ идатъ тѣ?

Въ писмото се казва, че тревогата се дължала на донесенията на нѣкакъв таенъ полицейски агентъ, които префектътъ не прѣвърлил. Обстоятелството, че префектътъ е прѣвървалъ безъ резерва на това съобщение, ни дава отговоръ на въпроса, който поста-

вихме. Това обстоятелство ни показва, какво сами ромжият чувствуватъ, че сж отишли тѣ далечъ въ своите прѣслѣдвания спрямо добруджанското население, че не намиратъ въ съглашенската окупационна власт достатъчни гаранции противъ едно евентуално възмездие.

Случаятъ съ графъ Порчеа, споредъ нашите свѣдѣния, се използва отъ ромжият за усиление на алармата, която трѣбва да оправдае новите жестоки мѣрки, съ които олигархията мисли окончателно да смаже българския елементъ, а заедно съ това да прѣмахне страха си отъ призрака на възмездие. Какъвъ е Порчеа, ние не знаемъ. Фактътъ, обаче, че тоя човекъ пжтува изъ Добруджа съ позволенieto на ромжиски власти, като кореспондентъ на италиански вѣстници и съ опрѣдѣлена мисия, да изучава положението въ областта, говори за една мистификация. Дали сама ромжиската власт е авторъ на тая работа, или тя е нагласена съ знанието на Порчеа, това ще се обясни скоро. Въ случая за насъ е важно да подчертаемъ, че ромжиската власт в Добруджа не само нѣма намѣрение да прѣмахне днешната система на тероръ и изнуудване на населението, но засилва изобрѣтателността си за „национализирането“ му.

Дѣ мислятъ ромжият, че ще излѣзатъ по пжтя, по който сж тръгнали?

Ние поставяме тоя въпросъ съ извѣстна тревога, защото си даваме отчетъ, слѣдъ като, при наличността на англо-френската окупация, тѣ успѣха да прогонятъ в България хиляди бѣжанци, какво ще стане, ако добруджанци бждатъ оставени изключително на милостта на тѣхната власт. И искаме, разумява се, да изтеглимъ и заключенията си отъ това положение на нѣщата.

Англо-френцитъ окупираха Добруджа да запазятъ реда и спокойствието въ областта. Тѣ се опрѣдѣли задачата на окупацията въ английския парламентъ отъ английското правителство.

Какво трѣбва да се разбира подъ думата редъ и спокойствие?

Струва ни се, че двѣ мнѣния по тоя въпросъ нѣма! Касае се, да се осигури на населението свободата на мирния трудъ отъ посѣгателства, каквито и да сж и отъ дѣто и да идватъ тѣ; касае се да се създадатъ такива условия на животъ, които да прѣмахнатъ въ случая до рѣшението на мирната конференция всѣкакви поводи за незадоволства и лични или национални отмѣщения.

За изпълнението на тая задача на окупационните власти бѣше нужно, прѣдъ всичко, съдѣйствието на Ромжия, администрацията на която се допусна въ Добруджа. Ромжия, слѣдователно, бѣше повикана да съдѣйствува на Съглашенното, чийто авторитетъ се поставяше въ услуга на нейното държавно честолубие. Но ромжият разбраха своята роля по ромжиски: използваха моралния ангажиментъ на Съглашенното, за да из-

гонятъ в България хиляди бѣжанци и подготвятъ почвата за да влошатъ отношенията между България и Съглашенното.

Какво име може да се даде на тая политика?

Тоя въпросъ засѣга прѣдъ всичко Съглашенното, че послѣ насъ. Ние теглимъ послѣдствията и зашемедени и очудени, когато въ Букурещъ се плашатъ вече отъ тѣхъ. Уплахата имъ е прѣждевѣрменна наистина, но това не поправя, а влошава работитѣ. И лошото е, че това става въ единъ моментъ, когато балканският миръ наново лежи въ основата на общоевропейския миръ, за който съ такава енергия се работи въ Парижъ. Невѣроятното е просто, какъ това не се разбира прѣдъ всичко отъ ромжият, кралицата на които заяви, че нещастията имъ сж ги прѣродили!

Ами че, въ какво се състои прѣраждането? Въ това ли, че сега, заедно съ българи, турци, татари, евреи и пр., отъ ромжиското управление в Добруджа бѣгатъ и ромжии?

Ромжия вѣнъ отъ обществото на народитѣ.

Единъ еврейски меморандумъ.

„Опионионъ“ съобщава отъ Лондонъ: Шефътъ на много еврейски организации въ Съединенитѣ Щати и Великобритания прѣдставилъ на президента Уилсонъ и различни политически лица отъ Съглашенното единъ меморандумъ, съ който се иска Ромжия да не се приема въ обществото на народитѣ прѣдъ да изпълни всички свои обѣщания относно правата на евреитѣ, живущи в Ромжия.

Вѣмъ историята на унгарската революция.

Прокламацията на Кароли.

„Воце д' Италия“ отъ 5 априлъ публикува текста на прокламацията на графъ Кароли. Прокламацията е следната:

Народе унгарски! Правителството подаде оставка. Тия, които управляваха до сега върху базата на народната воля и съ помощта на унгарския пролетариатъ, се убѣдиха, че силата на нѣщата принуждава да се тргне по другъ пжтъ. Организацията на производството не може да се осъществи, ако не е въ ржѣтъ на пролетариата. Съглашенската комисия заяви, че счита демаркационната линия за политическа граница.

Военната окупация на страната, очевидно, има за цѣлъ да направи Унгария театъръ на военни дѣйствия на съглашенските войски, които се намиратъ на ромжиската граница. Нѣкои територии отъ нашата държава трѣбва отново да се отстъпятъ на ромжиски или чешки войски, на които се възлага задачата да разбиятъ руските съветски войски.

Врѣмениятъ прѣдседател на унгарската република прѣдъ мирната конференция се обърна къмъ пролетариата на цѣлия свѣтъ и къмъ чувството на справедливост на свѣта и поиска тѣхната подкрѣпка. Азъ прѣдавамъ властта на пролетариата на унгарските народи.

Подписъ (Кароли).

Романските жестокости в Добруджа.

Юрданъ Христовъ отъ Сребърна. Въ какво състояние се е отървал отъ ноктите на романската администрация се вижда отъ следното:

Медицинско свидетелство.

Подписаниятъ лекаръ д-ръ Никола Ганевъ, кемалярски околийски лекаръ, удостоверявамъ, че прегледахъ днесъ Юрданъ Христовъ отъ с. Сребърна, Силистренска околия, и намерихъ следните повреди: на дясната страна на главата въ фронтално таморанната област една рана съ разкъсани краища, достигающа до костта, дълга около 12 с/м, широка 3 с/м. Друга рана надъ дясната вѣжда широка 6 с/м, въ дълбочина отива въ подкожната тъканъ на дясното око на дълбочина 3 с/м. Цялото лице е опухнало, клепачите сж подути и затворени. Отъ лѣвата страна на носа има 4—5 раздраскавания. На лѣвата ръка палеца е разкъсанъ, до костта на дясната ръка показалеца е разръзанъ.

Всички тия повреди сж причинени съ остро оръжие (войнишки нож). И ако не се случатъ нѣкои усложнения, ранения ще оздравѣе.

Настоящото му издавамъ по негово собствено желание, за да му послужи гдѣто му стане нужно.

с. Кемаляръ, 30 мартъ 1919 г.

Д-ръ Н. Ганевъ.

Юрданъ Христовъ отъ с. Сребърна, Силистренско, на 25. III е билъ арестуванъ отъ шефа на жандармитъ въ това село и следъ продължителенъ разпитъ за нѣкакво „ходене“ въ България, на другия денъ бива откаранъ отъ единъ жандармъ въ мѣстността „Пещерата“ при с. Доймушларъ, където жандармътъ стрѣлялъ съ пушка 2 пѣти върху него, безъ никакъвъ поводъ отъ страна на Христовъ.

По една случайностъ Христовъ не е билъ закаченъ отъ куршумите и като вижда, че жандармътъ има намѣрение да го убива, хвърля се върху него и следъ дълго боричкане успѣва да го свали на земята и да вземе пушката. При боричкането жандармътъ наранява Христовъ въ главата и ухапва съ зѣби два прѣста отъ ръцете.

Въ това време 6 турци наближаватъ мѣстото и Христовъ успѣва да избѣга съ пушката въ гората и следъ 4-дневно криене по горитѣ идва въ България.

Редакцията на в. „Добруджа“ се помещава на площадъ „Черна Джамия“ № 5.

Мирната конференция.

Свѣтътъ на четирмата и сѣдбата на свѣта.

Напоследъкъ се появиха съобщения, че свѣтътъ на четирмата, за да избѣгне усложненията, които се появиха вслѣдствие прѣкомѣрните претенции на малките държави, е рѣшилъ да се произнесе самостоятелно по спорните въпроси, надѣвайки се по тоя начинъ да доведе въ хармония голѣмите интереси на великите държави съ жизнените интереси на малките.

Разглеждайки новото положение, в. „Льовръ“ публикува уводна статия подъ заглавие „Както на виенския конгресъ“, подписана отъ Рене Пишонъ, въ която, между другото, се казва:

Голѣмите държави си присвояватъ правото да рѣшаватъ на конференцията на мира сѣдбата на цялъ свѣтъ и да опрѣдѣлятъ сѣдбата на „малките“, но безъ да питатъ, безъ да взематъ мнѣнието на послѣдните, които безспорно искатъ да бжде чутъ и тяхния гласъ. Не напомня ли това нѣщо видѣно, нѣщо станало по-рано?

Да, има 104 или 105 години отъ тогава, отъ единъ бѣлѣжитъ конгресъ. Добръ казаха отъ начало, че Парижъ ще бжде противоположностъ на Виена, Слава Богу, ако се свърши така! Но въ този моментъ поне приликата е тъй очевидна и навѣва твърдѣ голѣмъ песимизъмъ.

Въ това време нѣма петъ суверенни държави, има само четири, но тази четворка, ужасната четворка претендира да упражнява въ политиката на цялъ свѣтъ единъ абсолютенъ режимъ, както петътъ по онова време. И както тогава, тъй и сега, малките държави се третиратъ като негодни дѣца. „Ние не можемъ да разрѣшимъ европейските работи по маниера на князъ Липе и Лихтенщайнъ. Ние не можемъ да оставимъ да се рѣшатъ отъ прѣдставителитѣ на Пруссия и Русия.“ Сѣмъте собственитѣ имена и този диалогъ, който се отнася къмъ септември 1814 год., ще стане този отъ мартъ 1919 год.

Историята се повтаря. Талейранъ използва тогава за да върне на Франция ролята що ѝ се отказваше. И днесъ единъ германски Талейранъ може да направи същото и да използва недоволството на второстепенните държави за свои интереси и противъ тия на съглашенския блокъ.

Поведението на петътъ, тъй неpolitично даваще да се разбере, че е диктувано отъ гордостъ и егонизъмъ, е по-опасно отъ всички другъ случай. Навикътъ да се дѣлятъ държавитѣ на двѣ категории е най-слабото мѣсто на дипломатията. За да не търсимъ други примѣри, не мислите ли, че балканските народи, надъ които следъ 1912 и 1913 год. се постави нито компетентна, нито даваща си ясна сѣтка опека отъ страна на знаменития „концертъ на великите сили“, обезналежи тѣзи народи, което пѣкъ докара 1914 г.

Нѣщо повече, нашитѣ претенции сж много малко справедливи. Въ продължение на нѣколко години правителствата на тѣзи малки държави пока-

заха качества, които ги направиха достойни да иматъ мѣсто въ най-сувереннитѣ свѣти. Не знаемъ точно, каква оцѣнка имъ даватъ голѣмитѣ официални дипломати. Но несъмнено, най-малко поне, тѣ не имъ върватъ, и нѣщо повече, което не може да се каже.

Но всички отъ тѣзи държавници прѣдставляватъ само по нѣколко милиона хора, силитѣ сж ограничени интереси*: ето голѣмия аргументъ на четирмата. И, ако всичко се базира на цифритѣ, той е неупоритъ. Ако се разсѣждава тъй не е мжно да се създадатъ нови войни.

За жалостъ, четиртъхъ не съзнаватъ това, но Франция иска да бждатъ защитени законнитѣ искания на малките народи. Ако нашитѣ дипломати сж обхванати отъ великия духъ на възпоменанията, могатъ да си наумятъ за единъ Хенрихъ IV, за единъ Ришельо, които основиха за защита на слабите народи върховенството на Франция.

Сръбско-романски конфликтъ.

В. „Еласъ“ съобщава отъ Бернъ: Три сръбски полка настѣпили за да заематъ спорните територии въ Банатъ и Темешваръ.

Романските кръгове сж недоволни отъ прибързанитѣ дѣйствиа на сръбитѣ. Букурещките вѣстници пишатъ, че не трѣбваше да се прѣдизвикваатъ подобни инциденти и то тогава, когато конференцията опрѣдѣля окончателно границитѣ.

Извѣстието за влизането на сръбските войски въ Банатъ прѣдизвикало голѣма сензация въ Лондонъ. Нѣкои депутати направили интерпелация въ камарата на общинитѣ по тоя въпросъ. Замѣстникътъ на министра на външнитѣ работи заявилъ, че конференцията сега се занимава съ тоя въпросъ.

Споредъ съобщения отъ Бѣлградъ, сръбитѣ заявили, че не се касаело за произволни дѣйствиа, но че сръбските войски били принудени да минатъ прѣзъ спорните територии, за да се биятъ съ болшевикитѣ, които се явили въ Унгария и било възможно да заплашатъ и самата Югославия.

Романските претенции на Бернската конференция.

Въ засѣданието на 7 февруари Бернската социалистическа конференция, за която едва сега имаме подробни свѣдѣния, Бухингеръ, прѣдставителъ на Унгария, като говорилъ за териториянитѣ въпроси, засѣгащи Унгария, заявилъ, между другото: Въ областитѣ, за които претендира Романния, върху които тя не само разпрострѣ своята окупация, но и ги анексира, има едно население отъ 6 милиона и 800,000 души; отъ тѣхъ 2,900,000 сж романни, когато всички други сж чуждоезични, именно 3 милиона маджари и останалитѣ нѣмци.

Слѣдователно, въ тѣзи области, за които претендиратъ романитѣ, романскиятъ елементъ съставлява само 43 процента отъ цялото население и не съставлява никакво мнозинство, а напротивъ — малцинство.

Мемоаръ отъ Централния Добруджански Народенъ Свѣтъ.

(Продължение отъ брой 226).

Истинската причина за емигрирането е онова състояние на слѣпо и унижено подчинение, къмъ което ни задѣлжаватъ изключителнитѣ закони, подъ които сме държавни, и подигравки, които се извършватъ подъ тяхна закрила. По-нататкъ въ сѣмъния мемоаръ се казва, че административнитѣ своеволия сж принудили мнозина стопани да заминатъ за Бесарабия, сега руска, отъ дѣто били избѣгали, когато била романска**).

Къмъ административнитѣ своеволия, които правѣха живота непоносимъ дори и за романските селяни, се прибави и друга една неправда, която застави сжщо значителна частъ отъ мѣстното население да емигрира. Съ законъ отъ 3 априлъ 1882 год., нареченъ „законъ за урегулиране на поземлената собстве-

ностъ въ Добруджа“), романската държавна си присвои почти 1/4 отъ частнитѣ земи, които добруджанскитѣ селяни владѣха и обработваха още отъ времето на турското владичество, както и всички черковни и училищни земи. Въ 1878 г. въ Сѣверна Добруджа имаше около 700,000 хектара частни земи, владѣни прѣдимино отъ българското и мюсюлманското население. Законътъ отъ 1882 г. призна на добруджанскитѣ жители право на собственост само върху 171,389 хектара земя и то при условие че ще заплатятъ на държавата единъ „откупъ“ за тия земи: въ размѣръ по 55 лева на хектара. Останалитѣ земи — около 500,000 хектара — бѣха обявени за държавни и отпослѣ раздадени срѣщу малки дългосрочни изплащания на колонисти, докарани отъ Романния и Трансилвания, и на чиновници и търгонци, които върху разрушенитѣ дребни земеделски стопанства си създадоха обширни чифлици и въведоха въ стопанския

животъ на Добруджа романски чуждийски режимъ. Само едно незначително малцинство отъ мѣстнитѣ жители сполучи при разпродажбата на заграбенитѣ отъ държавата земи да купи такива и то следъ като заплати голѣми подкупи на чиновницитѣ, натоварени съ разграничението и разпродажбата на земитѣ. Стоити земеделски сѣмейства, лишени отъ стопанствата и поминѣка си, бѣха хвърлени въ мизерия и принудени да се изселатъ въ България, Турция, Русия и Америка.

Какъ е извършено разпрѣдѣлението на земитѣ въ с. Добруджа, свидетелствуватъ слѣднитѣ романски признания:

„Поземлената собственостъ въ Добруджа, казва В. Когъничану, е неуредена окончателно дори и до днесъ. Въпрѣки закона отъ 1882 год., тамъ въ това отношение се извършиха толкова много беззакония, че дори и до днесъ мнозина добруджански собственици не сж сигурни за земитѣ си, и държавата не знае, именно какви пространства земя притежава. Министертвото на държавнитѣ имоти (на домонитѣ), което бѣше основано въ

1883 год., не знае нито сега, въ 1909 год., макаръ и приблизително, голѣмината на чифлицитѣ, които държавата взе следъ отчуждаването на манастирскитѣ имоти. Въ Добруджа земята се разпрѣдѣли. Тамъ работиха инженери — землемѣри, имаше околийски комисии за раздаване на земи. Но, понеже липсваше коректна администрация, извършенитѣ работи не сж добри.

Инженеритѣ, които разпрѣдѣляха земитѣ, взимаха подкупи отъ 3 до 5 и 10 турски лири, споредъ количеството на хектаритѣ, които се искаха. Други, които отъ по-рано си бѣха присвоили земи, за да не имъ се отнематъ земитѣ, трѣбваше да внасятъ още по-големи суми въ кеситѣ на инженеритѣ — до 50 лири дори — и само така имъ бѣха оставени земитѣ... За да изтъкна още по-добре грѣшкитѣ — и мога да кажа грабежитѣ, извършени при раздаване на държавнитѣ земи — отбѣлзвамъ, че сж продадени малки парцели земи дори и на името на домашнитѣ кучета.

Онова, що стана въ Добруджа при раздаване на земитѣ, нѣма име. Една

*) Тамъ, р. р. 134 и 135.

*) Legea pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea din 3 aprilie 1882.

ХРОНИКА

За свободата на Добруджа. Добруджанските студенти сж поднесли единъ обстоятелствен протестъ на прѣдставителитѣ на Америка, Англия, Франция и Италия противъ ромжискитѣ налѣвательства въ родния имъ край.

Въ своя протестъ тѣ издигатъ високо гласъ на възмущение, прѣдъ културния свѣтъ и частно прѣдъ великитѣ сили, призвани да въдворятъ миръ въ свѣта, за своелюбията на ромжиското правителство и неговитѣ органи за безчинствата, които се вършатъ надъ българскитѣ семейства, надъ интелигенцията и отнемането на училищата и черквитѣ, които сж единичнитѣ оазиси за спокойствие на поруганитѣ имъ и покусени души.

Тѣ протестиратъ въ тия дни, когато отъ новия свѣтъ се прокламиратъ принципитѣ за свободата на народитѣ, за дѣто се допушта Ромжия съ своята покварена администрация да тѣпчи тия принципи, единствени надежди, които крѣпятъ още и побѣдителни и побѣдени.

Въ края на своя протестъ студентитѣ прѣдвяватъ слѣднитѣ искания: 1) Прѣмахването на ромжиската администрация. 2) Пълно самоуправление въ черковно-училищно отношение. 3) Откриване на всички български училища и 4) Възвръщането на всички учители и учителки по мѣстата имъ.

Ромжискитѣ избори. Споредъ „Универсултъ“, общитѣ ромжиски избори щѣли да бждатъ отложени за мѣсецъ октомври.

Добришкиятъ префектъ Теодореску е уволненъ. Съ първата си заповѣдь замѣстникътъ му разпорежда, всички български фирми да бждатъ замѣнени съ ромжиски подъ страхъ на глоба отъ 200 до 500 левъ.

Бѣжанецътъ Цоню Золевъ отъ Тулча, сега въ Варна, иска да знае, гдѣ се намира братъ му Стойко Золевъ 25-годиш. отъ Тулча, сжщо бѣжанецъ. Моли, който знае нѣщо за него, да му съобщи чрезъ бюрото на бѣжанцитѣ въ Варна.

Министерството на финанситѣ продава на публиченъ търгъ съ тайна конкуренция около 200,000 литри чистъ 95° спиртъ съ право на износъ за странство. Конкуренцията се допуска за партии отъ по 1000 и повече. Първоначалната цѣна е опрѣдѣлена на 20 златни металически франка за единъ литъръ, а изплащането на стойността му отъ конкурентитѣ-купувачи ще става въ сжщитѣ монети или въ чужда валута (швейцарски франка, французки франка, холандски флорини, шведски крони, английски лири, американски долари). Търгътъ ще се състои на първи май т. г. въ София.

Централата на девизитѣ. Министрътъ на финанситѣ е внесълъ въ Народното Събрание законопроектъ, съ който се дава право на министерския свѣтъ да отмиъни централата на девизитѣ, когато намѣри това за необходимо.

Внесено е въ Народното Събрание прѣдложение за увеличаване народната пенсия на народния поетъ Ив. Вазовъ на 7200 лв. годишно и тази на Ст. Михайловски на 6000 лв.

По вноса. Отъ Деде-Агачъ телеграфиратъ до Дирекцията на прѣхраната:

Ще подобрите участъта народна, ако прѣдоставите свободно закупуване пристигналитѣ стоки отъ търговци, които съ похвата си ги намиратъ и имъ се прѣдлагатъ съ много по-низки цѣни и по-доброкачествени, отколкото тия, купени отъ хора на Дирекцията, долнокачествени и съ 2 до 3 дунката по-сжжпи. Желанието на вносителитѣ е да сключаватъ сдѣлки съ търговци и отбѣгватъ разни формалности и мѣсечни разтакания по уреждане сдѣлките съ дирекционнитѣ органи. Готови сме да докараме стоки отъ първа необходимостъ, много по-доброкачествени масла, маслини и др., които най-добросъвестно ще пролаваме на едро и дребно даже подъ сегашнитѣ нормирани цѣни. Молимъ да ни се разрѣши да сторимъ

това, като ни се даде и улеснението, щото пристигащитѣ ни закупени стоки да ги транспортираме за освобождението въ другитѣ митници въ Царството. Поповъ, Димитровъ, Костовъ, Драгиевъ, А. Колевъ.

Подпомагане еснафитѣ. Министрътъ на финанситѣ вчера внесе въ Народното Събрание законопроектъ за подпомагане на пострадалитѣ прѣзъ войната занаятчии. Споредъ законопроекта, отъ срдѣствата на държавното съкровище се отпуска на Кооперативната банка безлихвенъ заемъ отъ 10,000,000 лв., прѣд-назначени изключително за пострадалитѣ прѣзъ войната занаятчии. Кредитираниъ занаятчии ще плащатъ годишна лихва 3%, по-долу отъ сконтония процентъ на Народната банка.

Закриване на Народното Събрание. Въ нелѣля прѣди пладитѣ камарата ще има послѣдното си заседание, въ което ще мине на трето четене закона за конфискацията на придобититѣ по незаконенъ начинъ богатства, слѣдъ което ще се закрие редовната сесия на камарата.

ПОСЛѢДНИ НОВИНИ

(Съобщения на Б. Т. А.)

Избирателното право на женитѣ въ Белгия.

Парижъ, 11 априлъ. Съобщаватъ отъ Брюкселъ: Въ четвъртъкъ Камарата има едно важно заседание. Слѣдъ разисквания постигнато се спогодба между разнитѣ групи, социалисти, либерали и католици. Даденото на извѣстни категории жени избирателно право не биде обобщено. Парламентътъ рѣши да даде такова право на неомжженитѣ вдовици, на майкитѣ на убититѣ на бойното поле войници и на вдовицитѣ и майкитѣ на застрѣлянитѣ граждани. Съ това изменение законътъ за всеобщо избирателно право бѣ гласуванъ единодушно отъ членоветѣ на Камарата слѣдъ патристични рѣчи, произнесени отъ шефовеъ на разнитѣ партии и отъ министъръ-прѣдседателя г. Делакура. Това гласуване се посрѣщна съ голямо задоволство въ цѣлата страна.

Канадски кредитъ въ Европа.

Парижъ, 11 априлъ. Съобщаватъ отъ Отава: Канадското правителство отпуска кредити на Белгия, Италия и Гърция, за да даде възможностъ на канадскитѣ експортѣри да се възползватъ отъ влигането на английската възбрана върху износа на месо, чийто продажба е вече уредена съ контрактъ.

Работата на мирната конференция. — Изявления на Лойдъ Джорджъ.

Парижъ, 11 априлъ. — (Гръцка радиотелеграма). — „Пти Паризиенъ“ съобщава: Свѣтътъ на 4-тъ продължи вчера проучването на въпроситѣ подигнати въ прѣдшестващитѣ заседания. Постигнатъ е доста голямъ напредѣкъ, който позволява да се прѣдвижда възможността идущата седмица да бждатъ поканени опрѣдѣленитѣ германски делегати да дойдатъ въ Версайль. Днесъ има пълно заседание, въ което ще се приеме текста по законодателството за труда.

Въпрѣки разговора на Лойдъ Джорджъ по телефона съ членоветѣ на парламента, положението не е учснено. Лойдъ Джорджъ ще замине за Лондонъ въ вторникъ. Въ срѣда той ще направи изявление прѣдъ Камарата на Общинитѣ, и, ако му е невъзможно да се върне въ Парижъ, ще го замѣства г. Бонаръ Лоу.

Специалниятъ кореспондентъ на „Пти Паризиенъ“ се научава отъ Парижъ, че ако турската делегация бжде повикана въ Парижъ, тя ще се прѣдседателствува отъ Дамадъ Феридъ паша.

Нѣколко комисиии сж изпратени въ Мала Азия, въ Бруса и Ангора, за да успокоятъ мозамеланското население като го съвѣтватъ да се държи миролюбиво къмъ гърцитѣ и арменцитѣ и подкрѣпи политиката на успокоение, която води либералния кабинетъ.

Зинитанъ отъ единъ редакторъ на „Пти Журналъ“, секретарьтъ на г. Лойдъ Джорджъ заяви, че прѣговоритѣ вървятъ

добри. Различията, които бѣха значително прѣувеличени, сж изравнени. Въ послѣдитѣ заседания е постигнато пълно съгласие по всички въпроси относително мира съ Германия. Сѣмъта се, че германскитѣ делегати ще могатъ да дойдатъ въ Версайль слѣдъ двѣ седмици. Г-нъ Лойдъ Джорджъ е много доволенъ и сѣмъта болшевишката опасностъ за избѣгната. Послѣднитѣ извѣстия отъ Бавария показватъ, че опозицията на селянитѣ по отношение съвѣтското правителство може скоро да върне на властъ старото правителство.

Комисията за лигата на народитѣ прие Женева за седалище на лигата.

Сърбитѣ пакъ недоволни.

Бернъ, 15 мартъ. (Закъсѣла). Българскиятъ в. „Самоуправа“ отъ 12 мартъ иска ревизирането на договоритѣ, сключени съ Италия и Ромжия, за да се избѣгнатъ конфликтитѣ, появили се вслѣствие на тѣзи договори. „Агрармеръ Тагеблатъ“ напада французкия печатъ, който прѣнебрѣгна сръбскитѣ интереси по въпроса за границитѣ на Югославия и се оплаква, че французкия печатъ подкрѣпя италианцитѣ, ромжнитѣ и даже българитѣ.

Сръбското Народно Събрание.

Бернъ, 16 мартъ. (Закъсѣла). Съобщаватъ отъ Бѣлградъ на швейцарскитѣ вѣстници, че Народното Събрание избрало за прѣдседателъ сръбския радикалъ Давидовичъ и за подпрѣдседатели хърватина Рибаръ и словенеца Панковичъ. Събраниято рѣшило югославянитѣ да настояватъ по въпроса за пълната цѣлостъ на юго-славянскитѣ земи: Каринтия, Горица, Триестъ, Фиуме, Истрия и Далмация трѣбва да бждатъ гарантирани на юго-славянитѣ.

Сръбско-Чехословашки недоразумѣния.

Берлинъ, 20 мартъ. (Закъсѣла.) Загребскиятъ в. „Рѣчь“ отъ 17 мартъ съобщава, че юго-славянскитѣ кржгове въ Парижъ сж разочаровани отъ поведението на чехо-словацитѣ, които вървятъ открито съ италианцитѣ. Тягостно впечатление направили изявленията на Крамаржъ по смутовѣтъ въ Юго-славия, които той противопоставилъ на пълния редъ, който владѣе въ чехо-словашко. Другъ единъ чехъ билъ заявилъ, че Югославия е балканска държава, която не влиза въ редовѣтъ на съюзнитѣ държави.

Търговска-Чиновническа Банка — София.

Капиталъ 3,000,000 лева.

Банката се помѣщава пл. „Александъръ I“ (подъ хотелъ Астория). ИЗВЪРШВА ВСѢКАКВИ БАНКОВИ, КРЕДИТНИ И ТЪРГ. ОПЕРАЦИИ.

КУПУВА И ПРОДАВА РАЗНИ ЦѢННИ КНИЖА.

СКЛЮЧВА ТЪРГОВСКИ СДѢЛКИ за своя или чужда сѣмътка.

ФИНАНСИРА ТЪРГОВЦИ ЗА ВНОСЪ И ИЗНОСЪ на разни стоки :

ПРИЕМА ВЛОГОВЕ срочни и безсрочни, при най-износни условия и голѣми улеснения и прѣдставителство на разни търговски кжщи и фабрики отъ странство и България.

Телеграфически адресъ: Търговчинбанкъ — София.

НОВА КНИГА

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ И СЕ ПУСТНА ВЪ ПРОДАЖБА КНИГАТА

„Добруджа въ общия конфликтъ на интереси“

политико-икономически етюдъ.

отъ Д-РЪ П. ВИЧЕВЪ □ □ □ Цѣна 6 лева.

Доставя се отъ редакционния комитетъ на Добруджанската организация.

Площадъ „Черна Джамия“, №. 5 — София.

На книжари 20% отстъпка.

Дружествата да съобщатъ, по колко екземпляра ще имъ сж необходими за да имъ се изпратятъ.

Библиотека „Добруджа“.

издания на народоспомагателния фондъ

„ДОБРУДЖА“.

Излѣзли сж до сега слѣднитѣ книги отъ библиотека „ДОБРУДЖА“

- № 1. Историческитѣ права на България върху Добруджа отъ М. Г. Марковъ. л. 2.—
- № 2. Добруджа и нашето възраждане (културно-исторически издирвания) отъ Ст. Чилингировъ. л. 5.—
- № 3. Кюстенджанското пристанище отъ Д-ръ Пенаковъ. л. 1.50
- № 4. Мемоаръ отъ Центр. Добр. Свѣтъ. л. 1.50
- № 5. Ромжискитѣ жестокоски надъ отвлѣченитѣ добруджанци въ Молдава, подъ уредбата на Драгомиръ Павловъ и Д. В. Кацевъ. л. 2.20
- № 6. Стари и нови паметници въ Добруджа (художествено-етнографиченъ етюдъ) отъ Ив. Енчевъ—Видю. л. 12 —
- № 7. Стефанъ Караджа (жъвотописни бѣлѣжки) отъ Ст. Чилингировъ. л. 2.—

Други издания на фонда:

- Портретъ-Мартина на Ст. Караджа. Цѣна л. 2.50
Мартинъ св. св. Кирилъ и Методий по оригинала на художника Ив. Енчевъ—Видю. Цѣна л. 6.—
ПОРЪЧКИ за книгитѣ отъ библиотеката и другитѣ ѣ издания се отправятъ до управлението на Народоспомагателния фондъ „Добруджа“, ул. „В. Левски“ № 16 — София, или до дружество „Книжница“ ул. „Вас. Левски“ София, телеф. 1609

Въ България при всички книжарници.